

Curial i els Alps

Quan vaig veure les fotografies de "l'home dels gels" publicades als diaris, vaig tenir una sensació curiosa, aparentment allunyada de les reflexions que havia de suscitar una troballa tan notable: se'm va acudir que l'optimisme humà no tenia límits, i que provava de salvar-se a la desesperada, enmig de la confusió mundial pròpia dels nostres dies.

L'estupor em vingué més dels textos que acompanyaven la imatge del cos momificat que no pas de la contemplació del cos mateix. El peu de les fotos expressava meravella pel magnífic estat de conservació de les restes humanes trobades a Similaun, les quals, segons els experts, tenien una antiguitat de quatre mil anys. A mi, em va semblar que l'aspecte de les despulles era penós, molt allunyat de qualsevol triomfalisme: si m'haguessin dit que tenien quaranta o cinquanta mil anys, també m'ho hauria cregut. Mostraven, al meu parer, una decrepitud angoixosa.

Però mai no és bo de precipitar-se en els judicis.

Ara resulta que una dona suïssa afirma que el cadàver és el del seu pare, que va desaparèixer als Alps pels volts del 1970. Recolza la seva declaració ensenyant retrats del seu progenitor i tot-hom diu que, realment, s'assemblava al difunt de la gelera alpina. ¡Pobre suís contemporani nostre! Devia tenir un físic horrible...

De primera intenció, vaig creure que la ciència aclariria les coses de seguida. Però l'errava, ja que tot just ens acaben de comunicar que hauran de transcórrer uns tres anys (pel cap baix) abans no puguem disposar de re-

sultats definitius. Fins ara, només han estat sotmeses a proves de datació per carboni 14 unes herbes que hi havia al costat del difunt de les neus. Aquí, la meua perplexitat augmenta. ¿per què s'han entretingut

amb herbetes si tenen al seu abast carn resseca, una mena de moixama, que els científics diuen que es troba en un magnífic estat de conservació?

No he pogut evitar un cert escepticisme. Potser hem posat en la ciència una fe desmesurada. Ja començo a comprendre que algú dubti sobre si *Curial e Güelfa* és o no és una falsificació. Algun expert assegura que la cosa no és tan fàcil. ¿I doncs? ¿Què passa amb el carboni 14? Portem sempre molta pressa, però és evident que hi ha detalls que van per llarg.

